

„Soča“ izhaja vsak petek in velja po pošti prejemana ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto 1.40
Pol leta 2.20
Četrt leta 1.10

Pri označilih in tako tudi pri „posilnicah“ se plačuje za navadno tristo- no vrsto:

8 kr. če se tiska 1 krat
7 „ „ „ 2 „
6 „ „ „ 3 „

Za večje črke po prostoru.

SOČA

Posamezne številke se dobivajo po 8 kr. v tobakarnicah v gosposki ulici blizu „treh kron“, na starem trgu in v nunski ulici ter v Trstu, via Casserna, 3.

Dopisi naj se blagovoljno pošiljajo uredništvu „Soče“ v Gorici Via Mercato 12, I., naročnina pa opravištvu „Soče“ Via della Croce št. 4. II.

Rokopisi se ne vračajo; dopisi naj se blagovoljno frankujejo. — Delalci in drugim nepremožnim se naročnina zniža, ako se oglase pri opravištvu.

Delovanje vinorejskega društva v Štanjelu v opravišnem letu 1885/86.

Društvo je vknjiženo v kupčijski register pri c. k. pomorski in trgovski sodnji v Trstu dne 13. marca 1885 št. 3067.

Ker mora imeti društvo, ako hoče doseči svoj namen, vinograde, v katerih se požlahtnijo trte in le naše zemlji najbolj primerne zasado, imenoval je občni zbor dne 16. avgusta pr. l. v Tomaji nadzor- nika vinogradu na kraški zemlji g. A. Puppisa iz Tomaja in vinogradu na beli laporasti zemlji g. J. Fabiani-ja iz Kobdilja; ta dva naj poiščeta pripraven prostor in naj potem poročata odboru. Skrbeti imata tudi za obdelovanje vinogradov v sporazumljeni s strokovnjaki, namreč z gg.: Bolle, Dolenc, Kramor, ki so se obljubili poprej sodelovati.

Radi nakupa vinogradov, ker je eden lastnina Tomajske, drugi Skopenske cerkve, pogodilo se je predsedništvo pri cerkvenom oskrbništvu v Tomaji dne 19. nov. Pogodbo je odobril občni zbor 6. dec. Po tej pogodbi plača se za vinograd v Tomaji (2776□) 417 gl., za vinograd v Kobdilju (2337□) 265 gl. Denar se ima plačati do konca l. 1890, do tje pa 60% obresti. Vinograda sta poprej pregledala gg. B. Kramor in R. Dolenc. Zadnji gospod je dal tudi na- vod, kako vinograda obdelati in kake trte naj se za- sadé. Dne 6. febr. t. l. poslalo je društvo dva moža v vinarsko šolo na Slap, kjer sta se učila rezati trte. V Kobdijem vinogradu se je letos kopalo 472□, zasadilo 3200 trt, in sicer po 800: zelen, laški riz- ling, zelandec in beli pinot. Trte je poslal g. Dolenc. V Tomajskem vinogradu se je kopalo 1231□ in zasadilo 2000 trt, po 500 Merlot, Pique, Carmenot in Gros Vidour; trte je dobilo društvo iz grofa La- tourja grajščine v Rusiji.

Društvo je vinograda radi tega kupilo, ker če bi ju vzelo v najem; bi bil denar izgubljen, katerega bi zadelalo; dalje, ker imajo društveniki in posestniki več zaupanja, če ima društvo svoje posestvo, in ker bota vinograda v 4 letih, do l. 1890, ko se bota, mo- rala plačati, gotovo toliko vredna, da eden ali drugi

društvenik rad posodi to svoto društvu in se na po- sestvo vknjiži, če bi društvo denarja ne imelo.

Pri vinogradu v Tomaji zasadilo je društvo tudi drevesnice; kopalo se je 100□m, zasadilo 500 div- jakov hrušk, katere je dobilo iz Gradca, in 6 dreves visokega debela s Slapa.

V smislu §. 3, 4 a. in o društvenih pravil je društvo letošnje leto v Štanjelu v kleti g. predse- dnika, ki je v ta namen klet, v kolikor jo društvo po- trebuje, brezplačno prepustil društvu, priredilo pod nadzorstvom gg. Bolleta in njegovega pristava J. Po- stelna (dne 30. septembra) v dveh kipelnih kadih vino, in sicer v enem 280 l. v drugem 200 l. Tako prirejeno vino in ena steklenica navadnega vina se je poslalo v flaškah dvakrat c. k. poskuševališču v analizo (preiskavo). V Tomaji se preteklo leto niso napravljali poskusi, ker društvo še ni imelo potreb- nega orodja in ker je prav teden dni poprej toča ta- mošnje grozdje močno poškodovala.

Visoko c. k. namestništvo dovolilo je z odl. št. 12336 z dne 20. avg. 1885 200 gl. podpore našemu društvu v nakup potrebnega orodja. Društvo si je ku- pilo 2 grozdna mlina, 2 lesenih mreži, 2 kipelni kadi, 10 sodčkov po 2 hl, 9 kipelnih cevi, 10 steklenih posod za napolnjevanje sodov, 8 nategače, 2 Babova moštomera, 1 Oechsle-jev moštomer, Salbronov apa- rat za alkohol, 2 toplomera, 1 Mollenkopfov vinomer, 2 omari za shrambo aparatov. — Orodje prikrbel nam je g. R. Dolenc, aparate si je društvo naročilo pri administraciji časopisa „Weinlaube“ v Kloster- neuburgu.

Dne 2. dec. dobilo je društvo od sl. c. k. km. družbe v Gorici: pripravo za žveplanje sodov, 1 grozdni mlin, mrežo za reblanje iz drata, kipelno cev, Salbronov alkoholov aparat, Babov vinomer, 2 areo- metra, Oechsle-jev moštomer, Ballingov saharometer, Reaumurjev toplomer.

Ker želi društvo svoj namen doseči tudi z raz- širjevanjem podučnih knjig in z društvenimi pogovori, omislilo si je svojo knjižnico, vpisalo se v kmet. dru- štvo v Gorici, katero pošilja „Gospodarski list“, in v Štanjelsko vikarijsko ljudsko knjižnico, v kateri je več knjig gospodarsko podučnega zadržaja.

Društvo je to leto štelo 60 udov, ki so vpla- čali opravišni delež, in sicer 1 v grozdju, 7 po 20 gl., 52 po 5 gl. — Nekateri udje so se za to leto opravišili, ker društvo ni jemalo črnega grozdja, in obljubili o prihodnji trgatvi odrajtati za obe leti.

Sl. c. k. kmet. društvo naklonilo je društvu pod- pore 425 gl. 13 kr. (odl. št. 627 z dne 5. okt. 1885.)

Občni zbor je sklical ravateljstvo v dan 1. marca, 16. avg. in 6. dec. Odbor je imel sejo 26. julija in sklenil svoje delovanje za opravišno leto 1885/86 v seji dne 9. maja. Navzoč je bil tudi vodja g. E. Kramor. V tej seji imenoval je odbor mesto odstopivšega g. J. Pegana č. g. U. Golmajerja nje- govim namestnikom, izključil tiste, ki še niso plačali opravišnega deleža, določil občni zbor v 6. dan junija, naročil dve brizgalnici zoper peronosporo (občni zbor, naj se izjavi, katera se mu zdi bolj pripravna, in na- roče se še 4;) odločil, naj se razglasi, pod kakimi pogoji hočejo tisti, ki imajo pripravno klet v Štanjolu ali v Tomaji, prepustiti jo društvu; in predložil ra- čune trem, v smislu §. 18. voljenim pregledovalcem. (Glej tudi današnji dopis iz Štanjela.)

Dopisi.

Podgora, 20. maja. — Našega shoda sv. Go- tarda udeležilo se je 5. t. m. in v nedeljo potem obilno ljudstvo. Hvaležni smo tudi častitim gospodom duhovnom, kateri so nas v tolikem številu podastili, da so se sv. maše nepretrgano brale od 5 do 11 ure.

Nekateri so se pa zgrešili; mesto 5. prišli so še le 18. t. m. zvečer okolo polnoči na „žegnanje“ sv. Gotarda. Žalibog pa — mi rečemo rajši: Hvala Bogu — da niso dobili „odpustkov“.

Za cerkvijo je zaradi prezračevanja visoko pod streho malo oknice. Skoz to so prišli v podstrešje, kjer so skoz strop v sakristijo vlomili. Tu so vse omare do najzadnjega predala prevrgli in vse tudi najmanjše shrambece prevohali. V cerkvi so si ogle- dovali opravo. Pa, ker niso nič srebrnega ali zla- tega našli, in so se jim naše močno posrebrnjene

LISTEK.

ZLATOROG.

(Dalje.)

Na planini Komni imajo pastirji vesel večer. V gosti je prišel mlad lovec iz Trente in prinesel je seboj kozla, čegar drob zdaj kuha stari gostobesedni pastir Jaka, ki je sam bil nekdaj dober lovec in méni, da take kuhe nobeden drug ne umé. Sicer kuha in gospodinja brdka Špela, a nocoj sedi na strani in po- sluša, kaj se moški menijo, zaverovala se je v mla- dega lovca, ki je razen kozla prinesel tudi risa.

Večerja je gotova in Jaka povabi pastirje, da naj pokusijo.

A stari Jaka stopi k svoji skrinji
In stika v njej, pa naposled se vrne,
Napolnjen vré z dišečim brinovcem
Prinese k ognju, tiho se amejoč.
Razdavčen starec ni, da baš dejal bi,
Samó zaradi divjačine je tak,
A jutri bo kesal gotovo se!

Po večerji povabi Jaka lovca, da bi šel jutri za rana z njim, s Špelo in z drugimi planinci v dolino, kjer bode jutri opasilo (cerkveni shod). V krémi pri soškem mostu se bode jutri jedlo; pilo in plesalo, tja pridere mladine iz cele doline. In bogata krémari- ca Katra, ki je tudi gospodinja tej planini, bo vesela tolstega kozla še bolje pa pisanega risa. Le z njimi naj gre, ne bo se kesal.

Lovec privoli in pové, da pozná krémo, ker v njej je služila stara Barba, njegova kmetna kuma,

katero pa zdaj že dolgo videl ni, ker je bil na Ko- roškem in niti ne vé, da li še živi.

Jaka mu pové, da jo bo jutre videl, a videl ne bo samo starih bab, ampak tudi mlado Katrino hčer, plavalaso Jerico, ki je pred kratkim prišla iz samo- stana.

„To ti igrača je kot sè sladkorja,
„In pa — to deje starec zdaj oprezno,
„Ker jezero bliska se oko planinki
„In krčevito stiska rožni ustni —
„In pa, da nema las takó rumenih,
„Gotovo bi bila bi deklet najlepša
„Izmed deklet, takó pa je le — druga“.

To rekši starec zvito namežikne
Rujavolasi Špeli in oko se
Povesi samoljubnemu dekletu.

Zdaj naprosi Jaka Špelo, da bi kaj zapela, da jo bo slišal gost. Špela se brani, a ko jo tudi lovec prijazno prosi, zapoje sè zvonkim glasom pesem o lovci Janezu, katerega je preširna ljuba Anka poslala na gore, da jej prinese triglavskih rož iz vira belih žen, ki Zlatorog ga čuva. Janez se prestraši in neče o tem nič slišati, ker triglavska roža je lovčeva smrt. Ali Anka ne odjenja in lovec gre na vrhé. Težko ga čaka ljuba dva, tri dni, a lovec ni.

Prišel pač Janez ne bode več,
On v breznu leži in cvet rudeč
Drži v rokah premrlih.

Špela je končala in vsi jo pohvalijo. Lovec iz Trente pa sname s klobuka šopek, ki ga je davi na- bral, in ga dá planinki.

„Imej jih“, reče jej s tresočim glasom,
„Imej jih za plačilo! Toda če
„Ljubav še jedno htela bi storiti,
„Povej mi vse, kar čula si in več

„O belih, blagih žen planinskem raji,
„O Zlatorogu in triglavski roži“.

Špela vsa osrečena začne pripovedovati ali Jaka jej ustavi besedo in pripoveduje sam povest o Zlato- rogu, ker je nikdo ne vé bolje od njega.

Znane so vsem Rojenice, bele dobrotne žene, ki časih prihajajo v hiše in ljudem prinašajo srečo. Ma- lokdo jih je kdaj videl, še manj pa, da bi bil kdo prišel v njihov vrt, kjer bivajo v večno mladem ze- lenju. Ta vrt jim čuva čreda belih koz, katere vodi kozel z belima rogovama, Zlatorog. Ko bi se kdo bližal temu vrtu, valile bi koke kamenje nanj in iz Zlatorogovih rogov švigali bi bliski, da bi moral bežati.

Ubiti Zlatoroga ni lahko, ker iz njegove krvi požene čarobna zela, Triglavska roža, in ako se ra- njeni kozel te najé, ozdravi hipoma. Če bi se vendar komu posrečilo zadeti Zlatoroga na smrt, da bi dobil neizmerne zaklade, ki so skriti v Bogatinu in do ka- terih samo kozlov rog odpre pot.

Druzega dne odpravijo se planinci v dolino in z njimi je tudi lovec. Krémari- ca Katra ima danes vse polno gostov, kmetakih in gospodakih, ker nje kréma sloví od Tolmina do Trebiža.

Vznesena ženska, gibkih nog
Krémari- ca suče se okrog,
A bolj je gibčna hčerica,
Rumenolasa Jerica.
Zdaj streže tu, zdaj streže tam,
Zdaj steče sem, zdaj spet drugam!
Pač kot pri ščepu danica svetla,
Pač kot pri roži cvetica drobna,
Glej, taka je vitka cvetoča hči,
Ko poleg matere stoji.
In ko iz sobe gre lehnó,
Po njej ozira se vsakó

reči „za malo“ zdelo, pustili so vse pri miru; le malo razpelo na altariju sv. Gotarda so prestavili. Gotovo jih je takrat sv. Gotard bistro pogledal in s palico jim zašugal. Tako niso drugega „žegna“ odnesli nego debelo kisló limono katero so pri šmarinčnem altariju utrkali. Z njo so si „poštenoviči“ menda v bližnjem potoku za cerkvijo neizpolnjeno željo po srebru in zlatu gasili. Gotovo so morali biti s čem oplašeni. Tisto noč je nekdo v hiši poleg cerkve prav zgodaj vstal, ker je imel odpotovati. Vstavši je z močjo oknice odprl, da so ob zid loputnile. To so morda „vzmoviči“ slišali in so jo preplašeni skoz stranska vrata v sakristiji pobrisali. Ni verjeti, da bi ne bili drugače še kam drugam pokukali, kjer je bilo še nekaj za njih zobe najti. Sicer se vrednostne reči, po katerih jim sree hlepi, ne hranijo v cerkvi, ampak pri nekem takajšnjem posestniku pod gotovim varstvom in trdnim ključem. To povemo takim in ovakim poštenjakom, da jim drugikrat trud in „mujo“ prihranimo in jim ne bo treba s kisló limono si želje gasiti. Klatila sta se par dni poprej po vasi dva mlada človeka zelo sumljivega obnašanja in govorjenja. Ljudstvo misli: Teško, da bi ne bila ta dva potepuha v kaki zvezi s tem obžalovanja vrednim dejanjem.

Iz Štanjela, 25. maja. — Usojam si tukajšnje posestnike in kmetovalce opozoriti na sledečo reči.

Skoro 4 seje govorili so letos državni poslanci k budgetu poljedelarskega ministerstva.

Govorili so o kmetakem prebivalstvu in o njegovi smrti v večji revščini. Če bi hoteli še posebej govoriti o bedi takajšnjih kmetov, morda bi še danes čakal proračun justičnega ministerstva.

S tem, da bi se davki za kak krajcar znižali, bilo bi le neznatno pomagano posestniku; veliko se pa pač ne morejo, ker davki so konečno potreba opravljena v napredku človeške družbe. Za to so pa vsi govorniki poudarjali, da najboljši pripomoček je umno gospodarstvo, ktero zna iz tal pridobiti kar največ dobrega pridelka, a zna tudi, kam in kako je najbolje obrniti pridelok. I prav ta dvojni namen ima naše vinorejvsko društvo: „Namen društva je, pripomoči kmetovalcu, da dobro vino pridelá in dobro prodá“. Da se doseže prvo, odposlala so se pravila v pregled strokovnjakom gg. Bolle-tu, Kramerju, Povšetu in c. k. kmet. družbi, prosili so se ti gospodje in g. Deženc, naj blagovolé sodelovati pri našem društvu, kar so obljubili in tudi vestno storili.

V dosego drugega, prodaje vina namreč, naj pospešuje njega večje zaloge in da društveniki ne bodo siljeni v vsakem času za vsako ceno vina prodati, kupi društvo od njih grozdje po obstoječi ceni, in za kolikor se vino potem draže prodá, dobe dotični društveniki primerno odškodnino. Društvo bode izposojevalo tudi denar, katerega dolžnik lahko tudi z grozdem izplača. V tem amisu je naša zadruga tudi ljudska posojilnica. Ozirati se hoče društvo zlasti na manjše in revnejše posestnike, za to ima vsak društvenik le 1 glas, tudi če je vplačal več opravičnih deležev.

Prav radi tega, ker je namen našemu društvu občna korist, priznali so vsi merodajni krogi, da s

In komur prinese na mizo jedi,
Vsak jé, če tudi baš lačen ni.
In komur vina v kupo dá,
Polušen sprazni jo do dna,
Pa naj je žejen ali ne
In slastno obližuje se.

Gospoda je baš poobedovala, ko Barba pripelje v izbo mladega lovca in za njim se vsujejo planinci, jeden s kozlom, drugi z risom na plečih. Vseh oči so obrnene v krepkega mladeniča, zlasti ko Jaka pové, da je oboje ustrelil dan prej ta lovec iz Trente in da oboje poklanja materi Katri. A lovec?

Fred Jerico pa tá na hip
Obstane kot brezglasen kip.
Mladenki šine v lice kri,
Na tla jej brž zbeže oči.

Tudi materi Katri je lovec povšeči, takisto njegova dva darí. Že se vidi, kakó lepó jej bode pristajala risovina, ko bo po zimi v cerkev šla. Zatorej odpre poleg izbe hram in povabi lovca k okovanemu zaboju, z rumenimi zlati napolnjenemu.

„Le dobro mi zagrabi zdaj!
„To vse lastnina tvoja bo,
„Kar vzdignil z jedno boš rokó“

Lovec smeječ se pristopi, zalopne pokrov in pograbí z desnicó na zaboji roč

In dvigne težki zaboj nad sé
Kot bil bi vreča s perjem le.

Vse ostrmi, krčmarka prebledí; a Jerici pogled iskri. „Vi ste vsi priče, da je zaboj moj. Ali pustim vam zaboj in vaše zlate, po vrhu vam še dam risa in kozla, ako mi dovolite, da prvi zaplešem s preljubo vašo hčerico“, govori lovec. Katra brez pomisleka privoli in Jerica vsa srečna podá lovca roko na ples.

Gostje hvalijo poslušno hčer,
A v srci svojem jo misli vsak,
Da lovec je vendar velik bedák.

takim činom najlože in najdatnejše pomore ubogemu kmetovalcu. Centralni odbor sl. c. k. kmet. družbe je že v seji dne 29. maja 1884 radostno sprejel na znanje osnovo našega društva, s veseljem pozdravljaj to ustanovo, katera zaznamuje novo stopinjo v napredku kmetijstva naše dežele. Enako izrazilo se je tudi vis. c. k. namestništvo in vsi slov. časopisi so toplo priporočali naše društvo. Plodono delati bode pa moglo društvo le, če bode zanimanje vsestranske, še posestniki v obilnem številu društvu pristopijo. Osnovni odbor je storil svoje, naj store drugi svojo dolžnost.

Dostaviti mi je le še to. Letošnje leto vino pri nas ni močno, in tudi nikjer močno biti ne more, kjer je od rose poškodovano. Posledica tega je, da se je že maraikatemu alaj, zlasti tistim, ki imajo slabo klet in slabo posodo, vino pokvarilo. Drugi so veselí, če so je megli za še tako majhno ceno prodati ali pa napravijo krčmo doma, da jim vino ne gre v nič. Kar je pa najslabše in kar jih največ dela, je pa, da vino sami popravljajo. To je ravno tako, kakor če bi mazač bolnega zdravil. Ne vedó, kaj vina manjka, koliko mu dodati, kaj in kako to storiti. Konečno pridejo v sodnijsko preiskavo, škodujejo svojemu bližnjemu na zdravji in pripravijo deželo ob dobro ime.

Od obalov jadranskega morja, 24. maja. —

Ni dolgo od tega, da je bil klican devinski kaplan, naj bi krstil nekega otroka. Ko pride v cerkev, predstavi se mu kot boter gospod z visokim klobukom, kakor pravijo, iz Tržiča. Kaplan zapraša, kako ime naj bi se dalo otroku; bila je deklica. Boter odgovori, naj se imenuje: Italija Regina Margarita. Kaplan vos osupel se temu ustavlja ter razlaga, da to bi ne bilo prav. Ali boter se začne hudovati ter omeni, da taka imena so se že večkrat dala, k čemer tudi habica priklipa. Na to sprejme kaplan keženo imena in krsti otroka z namenom, da v kratni knjigi zapiše na prvo mesto ime Margarita in potem še le drugi. Po kratu pasil je boter, kako se bo pisala kratna knjiga, in ko je videl, da kaplan je postavil na prvo mesto Margarito, začel se je jako hudovati, da se ne podpisuje za botra in da naznani zadevo goríški škofiji in javnim listom. A prišel je dekan poleg, ki je razsajodega gospoda zavrnil, kakor je zaluzil, in ki tudi imen ne bi bil sprejel, ako bi mu bil čas dopuščal, da bi bil sam krstil. Tako se je botru posrečilo, da je spravil v kratno knjigo imena, ki mu ugajajo, če tudi po drugi vrsti. Zadovoljen namreč slednjič reče: „saj še lepše glasi se: Margarita Regina Italija“.

To sem Vam sporočil, g. urednik, da bote videli, kakega mišljenja so naši prijatelji ob morskih obalah in kako drzni, da svoje mišljenje celo v cerkvi in javno izrekajo. Drugod bilo bi kaj takega nemogoče; a pri nas je resnično. Temu se nikakor ne čudimo, kajti nekim krogom je ljubši italijanski krič, ki z enim očesom ali z obema gleda čez veliko lužo, nego Slovan, ki kakor kamen trd stoji in pada za avstrijskega cesarja. Bog nam daj doživeti časo, ko bodo cesarju zvesti državljani veseli in ne razsajalci proti slovanskemu rodu, kateri ni nikoli omahoval v zvestobi do svojih vladarjev. Če moramo trpeti, naj bo; gotovo bo temu enkrat konec; če prej ne, ko so nas konec; potem naj bodo skrbeli zanamci za se.

Sv. Socerb nad Dolino, dne 23. maja 1886.

Danes predpoludne prišla je velika procesija iz Trsta in iz Okolice v Dolino in k sv. Socerbu.

Po lepem dolinskem polji, na katerem je sv. Socerb že pred 1600 leti zmaja premagal, romalo je v nedeljo nad 30.000 vernih njegovih častilcev. Procesija bila je namenjena na čast sv. Socerbu (Servul), bratu sv. Justa, tržaškega patrona, kateri se je že kot 12 letni mladenič v lepejši podzemeljski votlini za razvalinami starega grada Strmca nad Dolino skozi 21 mesecev svetil, ter je bil povraivši se v Trst, dne 24. maja 284 l. na trgu „Piazza Lipsia“ zaradi Kristusove vere mučen in obglavljen. Njegovi ostanki nahajajo se v cerkvi sv. Justa v Trstu.

Ko bi se bil v nedeljo predpoludne stari Brežan iz 16. stoletja v kratkih hlačah in s ferkindiš kapo postavil zraven mene na razvaline socerbskega grada, ter ugledal nepretrgano vrsto nebrojnih trum, pomikajočih se od zapuščenih benečanskih (žveljskih) solin proti Dolini, vskliknil bi bil: „Pomagaj Bog, Benečani gredo!“ Tudi moje misli bile so tem nekoliko slične, ali ko ta truma:

Korák približa svoj,
Jaz pa sposuám trpinov trop,
Oh, bil je — národ moj!“

Ne da bi hotel Italijanom s tem kaj očitati, moram z veseljem priznati, da je bilo med udeleženci nad 25.000 Slovencev, ter moram Boga hvaliti, da naš rod, naša nada, če tudi v Trstu, ni še moralno pokvarjen.

Procesija se je izvršila v najlepšem redu brez najmanjše nesreče, iz 30.000 ust nič slišal žal besede. Slava torej č. duhovstvu kot voditeljem in tako značajnemu občinstvu!

Vrli Dolinčani, kateri so svoj čedni trg še precej olepšali, preskrbeli so tudi za dobro postrežbo trudnim romarjem.

Bog blagoslovi rod in sosese, po kateri se je vrnila tako lepa svedanost!

Politični razgled.

V zadnjih osmih dneh pečal se je državni zbor osobito z razpravo o zavarovanju delavcev proti nezgodam. Predlog v podrobno debato tega načrta bil je jednoglasno sprejet, znamenje da so vse stranke uverjene o potrebi take postave, katera je pričetek zboljšanju delavskemu stanu. Zavarovanje velja pa le za tovarniške delavce in sicer tako, da bodo morali delavci 10 od sto, tovarničarji pa 90 od sto stroškov nositi. — Inače razpravljajo in pripravljajo različni odseki gradivo za skupne seje in je v teh najvažnejši čin izjava grofa Taaffeja o uradniški pragmatiki, po kateri bi se moralo natanko določiti, kedaj sme vlada uradnike premestiti in sploh kaznovati, katera bi dala torej tudi onim uradnikom, ki ne spadajo k sodniji, večjo prostost. Grof Taaffe se je izjavil, da državni zbor nema pravice to zadevo obravnavati, da so torej vsi predlogi v tej zadevi zastoj. — Tudi gosposka zbornica ima seje in obravnava načrt postave o črni vojski.

V ogerskem glavnem mestu, v Budapešti, vršile so se zadnje dni nevšečne poulične demonstracije. Povod jima je bil sledeči dogodek: Vsako leto venčali so avstrijski oficirji grobove onih, ki so se leta 1849 borili za avstrijskega cesarja proti upornikom Madjarom in so v boji padli. Toda navačno so oficirji venčali grobove le na dan vernih duš, letos se je to zgodilo na dan 21. t. m., ker se je to generalu Jansky-ju primernejše zdelo, ker je ta dan obletnica smrti za našega cesarja v boju padlih vojakov. To je pa dva poslance ogerska hudo razjarilo, da sta interpelovala ministerskega predsednika, kako more dopuščati, da se na tak način madjarski narod žali, na kar je minister Tisza odgovoril, da Janski sicer ni nameraval Madjare žaliti, a da je vendar breztaktno postopal, ker je staro navado opustil in vence sedaj na gomilo padlih vojakov položil. Na to zbralo se je do 300 dijakov in družih ljudi v Budi, ki so hoteli spomenik, onim vojakom postavljen, uničiti, toda policija je to zabranila. Drugi dan so se pa te demonstracije, ki morajo narediti na avstrijsko vojsko grozovit utis, ponovile. Cesarica, ki je bivala v Budapešti, je tudi takoj po prvi demonstraciji mesto zapustila ter se na Dunaj preselila. Očividno je, da ni še ponehala na Ogerskem mržnja proti avstrijski vojski.

Na balkanskem poluotoku so se v zadnjem času razmere na bolje obrnile. Pri vsem tem, da so bile turške in grške predstraže že skup trčile, dal je vendar kralj že povelje, da se ima grška vojska razorožiti. S tem bi bilo končano grško pretenje, katero ni nikdo kot resno smatral. Kakor v rusko-turški vojski osmešili so se potomci slavnih Helenov tudi sedaj.

Ruski car došel je v Moskvo, kjer ostane par dni, potem odide v Petersburg. Minister zunanjih zadev Giers pa misli odpotovati v toplice na Nemško ter pri tej priliki tudi kneza Bismarka obiskati.

V Italiji imeli so nove volitve v parlament; izid je znan iz vseh razen šestih krajev. Večina poslancev je za dosedanje politiko Depretisovo, kajti 225 poslancev je vladnih pristašev, dočim imajo vse druge stranke skupaj še le 227 glasov.

Tudi v Bulgariji vršile so se nove volitve ter so za vlado ugodno izpadle. Sicer pa so vesti iz Bulgarije malo zanesljive, tudi tó močno vre in Bog zna, kaj nam prihodnost iz te dežele še prinese.

Domače in razne vesti.

Duhovske zadeve. Upravitelj župnije v Tržiči (Monfalcone) ni imenovan č. g. J. Tribunson, kakor smo zadnjič poročali, marveč nekdanji dekan,

ki še živi v pokoji, pred. g. Alojzij Torre. — Župnik v Škocijanu (S. Canziano) pred. g. Peter Utili je nevarno zbolel; govorilo se je, da je že umrl. — C. g. Martin Laskovec, vikar v Sedlu, šel je za pol leta v pokoj radi bolonosti.

Tridentinski knezoškof mil. gosp. dr. Evg. K. Valussi došel je v torek zajutra z Dunaja. Pretekli ponedeljek prisegel je zvestobo cesarju, ki ga je sprejel jako prijazno. Proti 20. juniju odide na svoje novo mesto v Trident v južnih Tirolih, kjer bo posvečen v škofa po dosedanjih določbah v nedeljo 27. junija, na god sv. Vigilija škofa in mučenika, patrona ondašnjega mesta in škofije. Goriško duhovstvo nabira med svojimi udi radodarne doneske, da mu napravi v znamenje spoštovanja in prijateljstva lep zlat naprski križ z verigo. Kakor slišimo, dohajajo primerni doneski iz vse nadškofije, kar sprčuje, da je bil novi vladika pri vseh enako priljubljen. Lepo spridevalo, ki se dá odhajajočemu škofu.

Mestne volitve v dveh razredih so že dovršene. Tretji razred volil je 25. t. m.; oddanih je bilo 210 glasov; Ant. Batistič dobil jih je 209, dr. K. Venuti 207. Oba sta kandidata društva „Unione“; nasprotna stranka ni stavila kandidatov. V II. razredu bila je volitev danes. Izvoljeni so kandidati društva „Unione“, in sicer so dobili Fr. Simčič 174, Brame in Bosizio po 170, dr. Dellabona 167 glasov. Volilcev je došlo 240, tako da kandidati konservativne stranke dobili so po 70 glasov, kar znaša skoro eno tretjino oddanih glasov. Zgodilo se je torej prav tako, kakor je „Soča“ zadaj pisala, in veseli nas, da smo jo tako dobro pogodili.

Trtorejci pozor! „Poduk, kako ravnati, da se trte obvarujejo poškodovanja po strupeni rosi ali Peronospori“ je razposlalo ravnokar našo o. k. kmetijsko društvo na velikih plakatih in pa v manjših iztisih občinam. Priporočamo prav nujno trtorejcem naj ga pazljivo preberó in se zvesto ravnajo po njem, da se ubranijo one bolezni, ktera se je žalibog v zadnjih letih hudó začela širiti po naših vinogradih — v veliko kvar vinskemu pridelku. Pri tej priliki opozarjamo, da se je v ovi poduk vrinila nevedna pomota; proti koncu v predpredzadnjem odstavku naj se bere: Obojno škropljenje ima nehati meseca s o p t e m b r a in ne, kakor je tiskano „decembra.“

„Corriere“, kateri je v svoji ženski rahločutnosti ovadil svetu ime one učiteljice, ki je popustila skušnjo, predno jo je dovršila, ovadil je tudi naš cesarskemu namestniku baronu Pretisu, da smo se požurili prinesiti o njem vest, da popusti svoje sedanje mesto ter da pride za njim kak Kranjec, Čeh ali Hrvat. Če tudi bi „Soča“ v tem slučaju ne obdutila one žalosti, ki bi pretresala srce in drob pridnemu dečku „Corrieru“, vendar ni prinesla one vesti ni v onem obsegu, ni kot gotovo, ni kot svojo, temveč je le sporočila, da listi pripovedujejo, da si cesarski namestnik morda izprosi celo slovo od državne službe. To smo pisali in o tem „Corr.“ lahko poroča, ako mu je ljubo; kar je več od tega, je njegovo in neopravičeno, ker nima podlage v naši vesti. Ker je bil „Corr.“ tako prijazen in uljuden, da je ono vest še gorko, pa zasuknjeno po židovskem ukusu nesel na mizo cesarskega namestnika, naj sporoči po svoji navadi pa nepremeno še to, da pražka „Politik“ je pisala zadnje dni, da vesti o umirovljenji cesarskega namestnika v Trstu so prezgodnje, in da torej ostane vse pri starem, če ne naredijo „Progressovci“ kake neumnosti v tem času.

Gorico italijansko hočejo nekateri po sili: o tem ni več dvomiti; to dokazujejo slučaj, ki bi se drugod smatrali kot to, kar so; ali našim framasonom ugaja razupivati jugoslovanstvo kot Avstrije najhujo nevarnost, in italijanstvo pouličnjakov kot najtrdnjši bran avstrijske države ob Adriji; zato se taki slučaj, v svojem pomenu zamolčujejo. Avstrijsko vojaštvo bilo je vedno in povsod v časti, le v lombardskih in beneških mestih moralo je prenašati vsakovrstno draženje od preudanih italijanskih narodnjakov, ki so z veliko žlico zajemali iz državne sklade, a z drugo roko pehali od sebe vojaštvo, ki je plačevalo v srebru, med tem ko smo morali biti doma zadovoljni s papirnatim denarom in plačevati agio (nadavek) na srebro. Gledé denara je v Primorji nekoliko drugače, a kar se tiče ljubeznjivosti nekaterih Italijanov do vojaščine, ki varuje cesarja in dom, ni vse tako lepo, kakor bi hoteli naši framasoni. Znano je, da v Kopru je bila o letošnjih velikonočnih praznikih velika razprtija med vojaštvom in onimi Italijani, ki radi zabavljajo slovenskim dijakom. V Gorici ni prišlo do take razburjenosti; a žalostno je, ako mestni postopači pretepejo vojaka tako hudo, da ne more ni umreti ni živeti, in da daje to povod zopetnim neredom, katere je „Corr.“ glasilo „vladne“ stranke, tako opisoval, da ga je moral državni pravdnik radi tega zaseči. Framasoni bodo trdili, da to so rabuke, ki se lahko prigodijo kjerkoli, posebno kjer Slovani preveč zahtevajo (celo slovenski abecednik svoji decil) ter dražijo Italijane in jih silijo, da morajo boriti se za svojo tlačeno (!) narodnost, pri čemer kateri vročkovni Italijan pač lahko mahne čez mejo, a ne tako, da bi bilo treba radi tega bati se vladi se

javni mir in varnost ali za državne koristi. Če je stvar tako nedolžna, kod prihaja nekim mladenkam ta modrost, da na ta ali oni koncert se ne sme iti, ker tam svira vojaška (rekši: nemška!) godba, pač pa na oni, kjer vojakov ni poleg? Ali menite, da se mladenke same od sebe kaj takega izmislijo, ki vojake rade vidijo, in da se ne naučijo tega od gospode, ki ne trpi vojaka pri svoji zabavi? In taka gospoda drzne se nastavljati si šomo neke stranke ter hvaliti se z visokimi zvezami? Da, zvezo lahko imate; a ne z zvestimi podaniki, temveč s framasoni, ki delajo Avstriji nasproten veter na Primorskem. Nekateri prismuknjenci, ki niso vredni varstva, ki jim ga daje avstrijska država, hočejo po malem vcepiti neko „italijansko“ domorodstvo v srca cesarju prozvestih Goričanov. Po Vašem upitji soditi, bila bi Gorica kje v Italiji; a take je ne bote imeli; Gorica je in ostane avstrijska; njeni prebivalci so in ostanejo zvesti cesarju. Vaše kovarstvo in sleparstvo razprši se ko jutranja meglica, ko Vam bo odvzeto pokroviteljstvo—framasonsko.

Občni zbor bo imela prihodnjo nedeljo 30. t. m. goriška podružnica „Družbe sv. Cirila in Metoda“ ob 11. uri popoldne v italijanskih prostorih. Na dnevnem redu bo poročilo osnovalnega odbora o dosedanjih usodi podružnice, volitev stalnega odbora in morebitni nasveti društvenikov. Društveniki se vabijo k obilni udeležitvi, da bo občni zbor toliko bolj zanimiv in da se volitev dobro izvrši. Rokjaki, ki niso še v društvu, se uljudno vabijo, naj kmalu pristopijo. Podružnični odbor bo še pred občnim zborom sprejemal ude, ki se do tedaj oglasijo.

Od sv. Lucije. Po pozni pomladi začelo je zadnje dni solnce tako pripokati, da se najstarejši ljudje ne spominajo tako gorkoga majnika. O poludne imamo v senci navadno po 30° C., a na solnei po 40°. V reki Idriji se nismo še nikdar tako zgodaj kopali kakor letos; v sredo je imela ta voda gorkote 20° C. Poljski pridelki kažejo lepo in naši kmetje pričakujejo dobro letino. Tudi sadja bode obilo, vzlasti češp in hrušk, če nas Bog obvaruje vremen-skih nezdod; le za jarnico imamo presuho vreme.

Občni zbor vinorejskega društva v Štanjelu bo v nedeljo 6. junija ob 4. uri popoldne v Štanjelu. Dnevni red: 1. Predložijo se računi za l. 1886/87. 2. Proračun za l. 1886/87. 3. Določitev o vinogradih in kletéh. 4. Volitev 1 odbornika, 3 nadzornikov, 3 udov, ki določijo kupno ceno grozdja. 5. Določi se znesek obresti opravičnih deležev. 6. Predlogi posameznih; slučajnosti.

Kdor želi k društvu pristopiti, naj blagovoli še tisti dan oglasiti se. Pokušalo se bode tudi društveno vino in poskusijo se tudi brizgalnice, ki se imajo rabiti zoper peronosporo (strupeno roso) ter se določi, kake naj društvo naroči.

Štanjel, 22. maja 1886.

Odbor.

Vinska razstava v Dornbergu bila je 9. t. m. C. k. kmetijska družba v Gorici poslala je svojo komisijo, ki je vino pokušala in prisojevala darila. Razstavljenih je bilo 52 steklenic, in sicer 43 belega in 9 črnega vina. Pokušaja je pokazala, da dornberški vinorejci dobro napredujejo, in mnoga vina bila so skoro boljše od onih z leta 1884, če tudi je bila lanske vinske letine na Goriškem sploh revna. Vse to kaže, kolike koristi je poduk v vinarstvu in poskušnje, ki se delajo v tem oziru. Dornberg ima v tem oziru dobro ime; naj si ga ohrani tudi naprej.

V Batujah priredilo je ondašnje „Bralno društvo“ preteklo nedeljo veselico. Udeležitev bila je obilna, največ gostov iz Prvačine z godbo in zastavo. Prostor za veselico bil je navlašč z desk pripravljene in napolnjen; škoda, da je bil oder nekoliko prenizek. Program se je izvršil prav dobro v obdó zadovoljnost navzočega občinstva. Mnogi so izrazili željo, da bi se pogosto kaj takega priredilo.

V Zdravščini ob Soči prišli so v noči od 20. do 21. t. m. tatovi v cerkev ter so odnesli, kar so mogli. Iz škrinjice vzeli so blizu 7 gl. drobiža; Devici Mariji odnesli so kinó, ki pa ni bil pristen; ubili so steklo, ki je vredno 15 gl., razrgali so prt pred altajem in prevrgli vse v sakristiji. Zendar mi so ujeli dva Italijana tujca, pri kateri so našli 1 gl. 37½ kr. samega drobiža po 1 kr. in po ½ kr., o katerem nista mogla povedati, kje sta ga dobila. Pravita, da sta italijanska vojaška beguna, in morda sta ona dva, ki sta iskala „odpuškov“ v Podgori.

„Slovenska Čitalnica v Trstu“ bo praznovala 26. junija petindvajsetletnico svojega obstanka. Po pripravah soditi pričakuje se izredno lepa slavnost, dostojna najstarejšega slovenskega društva na Primorskem.

Vabilo k prvemu rednemu občenemu zboru „Podružnice Sv. Cirila in Metoda v Trstu“ dne 3. junija t. l. ob 11½ uri popoldne v prostorih „Delalskega podpornega društva“ ulica del Molino piccolo 1. I. 5. Spored: 1. Nagovor začasnega predsednika. 2. Poročilo blagajnikovo. 3. Volitev novega odbora. V Trstu, 27. majnika 1886. Začasní odbor.

Listnica uredništva. Ivan Rejca iz Šebrelj poslal nam je dolg dopis, v katerem pripoveduje, da neki mož iz Jageršč se svojimi prijatelji ga dolži, da bi bil pisal dopis iz Jageršč v števil. 14. letošnje „Soče“, in da ga z besedo in vedenjem vsled omenjenega dolženja nespodobno žalijo, ter prosí, naj mu potrdimo, da onega dopisa ni pisal. Resnici na ljubo izjavljamo, da dotični dopis ni prišel iz peresa g. Ivana Rejca in da mu dela krivico, kdor ga tega dolži ali kdor ga radi onega dopisa psuje in žali.

Služba vrtnarja

oddaja se na deželni kmetijski šoli (slovenski oddolek) v Gorici z letno plačo 240 gold. in prostim stanovanjem. Prosilci, ki so slovenskega jezika popolnoma veščí, v vrtnarstvu dobro izurjeni, najmanj 24 let stari in neoženjeni, oglasijo naj se do 15. junija t. l. pri podpisnem ravnateljstvu.

Gorica dne 27. maja 1886.

E. KRAMAR
ravnatelj.

Za Binkoči, za prvo sv. obhajilo in za praznik sv. Rečnega Telesa piporočamo našo veliko zalogo **Molitvenikov** v slovenskem, nemškem itd. jeziku. Vse priljubljene knjige imamo v velikih izbirkah in v raznovrstnih vezeh z zalogi. Imenike pošljemo na zahtevanje brezplačno.

Katoliška Bukvarna v Ljubljani
Stolni trg števil. 6.

Novo izdane knjige

prodaja in priporoča

knjigarna M. Coppag-a
v Gorici

in sicer:

Baumbach. Zlatorog. Planinska pravljica.
Trstenjak A. Spomenik slovensko uzajamnosti.
Leban Janko. Očlovek v pogledu na njegovo telo in dušo s kratkim navodom, kako si ohraniti in utrditi zdravje.
Brezovnik A. Šaljivi Slovenec. Zbirka najboljših kratkočasnic iz vseh stanov.
Štrupi Dr. Simon. Živinozdravstvo ali nauk o spoznanji in ozdravljanji unanjih in notranjih bolezni.
Podgornik France. Delalski prijatelj. Nauki, ki so delavcem v sedanjí dobi posebno potrebni.
Lermontov M. Junak našega časa. Roman.
Klodt A. Materin blagoslov. Igra s potjem.
S. Gregorčič. Poezije.
Razen omenjenih del ima knjigarna bogato zalogo raznovrstnih slovenskih knjig; ako se pa katere ne dobó v zalogi, naročijo se hitro in gotovo.

Kopeli solne - žveplene - klorove - bromove - jodove v Tržiči (Monfalcone).

Na železniški postaji med Tratom in Gorico. Kopeli z 38° C. gorkote in po zahtevi z blatom, jako uspešne proti protinu, revmatizmu, nevralgiji, trganju, žovam, kožnim boleznim, proti opešanju, ženskim boleznim itd. itd.

Kopeli vodi zdravnik: Dr. Anton Suttina, zdravnik, ranocelnik, operater, porodničar.
Kopanje začelo se je 1. maja.

Na znanje.

V krčmi Janexa Marolta, rodod Slovena, v hiši G. Schlossa, nasproti gostilni pri „Zlatem križu“, kjer je dobra postrežba z dobriimi jedili in s pijačo, postreže se tudi s štalo za živino.

Čudovite kapljice

Sv. Antona Padovanskega.

To pripravo in naravno zdravilo je prava dobrodejna pomoč in ni treba mnogih besedi, da se dokaže njihova čudovita moč. Če se le rabijo nekoliko dni, olajšajo in proženejo prav kmalu najtrdnostneše bolečine. Prav izvrstno vstrezajo zoper hemorojde, proti boleznim na jetrih in na vranoli, proti črevesnim boleznim in proti glistam, pri ženskih mesečnih nadležnostih, zoper beli tok, bojaz, zoper biže srca ter čistijo pokvarjeno kri. Ono ne preganjajo samo omenjenih bolezni, ampak nas obvarujejo tudi pred vsako boleznijo.

Prodajejo se v vseh glavnih lekarnicah na svetu; z naročbo in pošiljavo pa edino v lekarnici Orlatofletti v Gorici, v Trstu v lekarni C. Zanetti in G. B. Rovin in v lekarni Alla Madonna v Korminu.

Ena steklenica stane 50 centov.

Razpustno mijlo,

iznašel in izdeluje

Franc Pichler,

c. k. živinski nadzornik v avstro-ogerski vojski, ki se je izvrstno sponeslo pri vseh zunanjih hibah

konj in goved.

Opetovano odlikovano s častnimi spričevali, zahvalnimi pismi in priznanji po živinskih zdravnikih, kmetijskih družbah in zavodih ter po mnogostevilnih posestnikih. — Dobiva se v Gorici pri: J. Cristofolletti-ji.

Konjerejcem:

Hipolit, zdrobec črno (Fuchs), čiste angleške krvi, se spušta

na kobile navadne po 20 gld.,
na kobile čiste krvi po 40 gld.

Rosenthal pri Gorici, št. 50. (Mondo nuovo.)

Deck Anzeige.

Hypolit, Fuchs Hongar, englisch Vollblut
deckt Stuten zu 20. fl.
Vollblut Stuten zu 40. fl.

Rosenthal bei Görz N. 50. (Mondo nuovo.)

V najem

za letni čas daje lastnik I. Vork prijetno stanovanje h. št. 4 na Lokvah poleg glavne ceste.

Gosp. Fragnerja v Pragi! — Uže blizu 6 let trpel som na želodec, da nisem mogel ni jesti in spati. Povetorati sem se o tem s prav mnogimi zdravniki in užil preveliko zdravil pa brez vspeha. Po navetu tukajnjega lekarja, go p. Schula-e, poskusil som dr. Rosa-e življenski balzam. Vzel som 5 steklenice in bolečina je popolnoma zgineh, mogel som zopet spati in jesti. Ob enem priporočil som ta življenski balzam prav mnogim, ki so bili mrzlični, in zdravstveni vseh bil je ta, da mrzlica je zgineh. Iz tega uzroka štejem si v dolžnost, da se Vam preverno zahvalim za iznajdbo dr. Rosa-e življenskoga balzama, ter želim, da bi vsi bolniki zatekli se k temu zdravilnemu in oživljajočemu pomočku. Z odličnim spoštovanjem.

Buzen (na Rumunskem), 28. novembra 1890.

Jakob Mendelsohn, profesor.

Nagla in gotova pomoč za želodčne bolezni in njih nastopke.

Ohranitev zdravja odvisna je le od ohranitve in pospeševanja dobrega prebavljanja, ker to je glavni pogoj zdravja ter telesnemu in dušnemu dobremu čutu. Najbolj potrjeno **DOMAČE ZDRAVILLO**, ki prebavljanje ureja, doseže primerno mešanje krvi in odpravi pekočeno, nezdravo krvno delo, je uže več let splošno znani in priljubljeni

dr. ROSA-E življenski balzam.

Napravljen iz najboljših, zdravstveno najkrepkajših zdravilnih zelišč, potrjen je posebno kot gotova pomoč pri slabem prebavljanju, pri presedanju, pri kislem dišečem rigahju, napenjanju, blutanju, pri bolečinah v telesu in v želodcu, želodčnem krči prenapolnjenosti, žalodeca z jedmi, zasliženju, krvnem navalu, hemoroidah, ženskih boleznih, boleznih v črevih, hipochondriji in melanholiji (vsled slabega prebavljanja); on oživlja prebavljanje, dela zdravo in čisto krv in bolno telo dobiva poprejšnje moč in zdravje. Vsled te izvrstne moči postal je gotovo in potrjeno ljudsko domače zdravilo ter se je sploh razširil.

I steklenica 50 kr., dvojna steklenica I gl.

Na tisoče pohvalnih pism lahko vsak pregleda. Pošilja se na frankirana pisma proti povzetju zneska na vse strani.

Svarilo! Da se izognejo neljubim napakam, prosim vse p. n. gg. naročnike, naj zahtevajo, povsodi izrecno dr. Rosa-e življenski balzam iz lekarne B. Fragner-ja v Pragi, kajti opazil sem, da so naročniki na več krajih dobili neuspešno zmes, ako so zahtevali samo življenski balzam, in ne izrecno dr. Rosa-e življenskega balzama.

Pravi dr. Rosa-e življenski balzam

dobi se samo v glavni zalogi izdelovalca B. Fragner-ja, v lekarni „k črnemu orlu“ v Pragi, Ecke der Spornergasse Nr. 205-3. — V GORICI: G. Cristofolletti, G. B. Pontoni, R. Kärner, A. de Gironeoli lekarji. V OGLEDU: Damaso d'Elia. — V TRSTU: P. Prendini, G. Foraboschi, J. Serravallo; Ed. de Leitenburg, G. B. Manzoni, Karl Zanetti, Ant. Suttina lekarji. — V ZAGREBU: C. Arazin, lekar.

Vse lekarne in večje trgovine z materijalnim blagom v Avstro-Ogerskej imajo zalogo tega življenskega balzama.

TAM SE TUDI DOBI:

Pražko domače mazilo zoper bule, rane in vnetje vsake vrste.

Ako se ženam prva vnašajo, ali sirdijo, pri buhah vsake vrste, pri turkih, gnojnih tokih, pri črvu v prstu in pri nphitanju, pri izlezah, oteklinah, pri zmačenju, pri moraki (mravi) kosti zoper revmatične otekline in putiko, zoper kronično vnetje v kolenskih, rokah, v ledji če si kdo nogo spahne, zoper kurja očesa in potne noge, pri razkopa-ih rokah, zoper lišaje, zoper otekline po piku mrčesov, zoper tekoče rane, odprte noge, zoper raka in vneto ložo ni boljšega zdravila, ko to mazilo.

Zaprte bule in otekline se hitro ozdravijo; kjer pa ven teče, potegne mazilo v kratkem vso gnojico na-se, in rano ozdravi. — To mazilo je zato tako dobro, ker hitro pomaga in ker se po njem rana prej ne zaceli, dokler ni vsa bolna gnojica ven potegnena. Tudi zabrani rast divjega mesa in obvaruje pred snetom (črnim prisadom); tudi bolečine to hladilno mazilo potišči. — Odprte in tekoče rane se morajo z mlačno vodo umiti potem se le se mazilo na nje prištepi.

Škatljice se dobodo po 25 in 35 kr.

Balzam za uho.

Skušeno in po mnogih poskusih kot najzanesljivejšo sredstvo znano odstrani naglušnost, po njem se dobi tudi popolno užo zgubljen sluh. I sklenica I gl. a. v.

Drogerija A. HERMANEK

v Magistratnih ulicah št. 5.

Pemladanska zdravila.

Glavna zaloga naslednjih mineralnih voda: zagotovljenih — resničnih pristnih — došlih iz prvih virov.

BILIN — EMS-KRÄNCHEN — FONTE ROMANA — FRANCA JOZEFA — FRIEDRICHSHALL — GIESHÜBL — GLEICHENBERG-CONSTANTINA — GLEICHENBERG-EMMA — HALL JODOV VIR — HUNYADI — JÄNES — KARLSBAD-MÜHLBRUNN — KARLSBAD SPRUDEL — KARI SBAD-SCHLOSS-FRUND — MARIENBAD — PREBLAU — PÜLNA — RADAIN — RADGONA. KRALJEV-VIR IN ELVA — RAKOCZY GRENKI VIR — RAKOCZY KISSINGER — ROGAŠKA KISLATA VODA (RO-HITSCH) — RECOARO — SAIDSCHITZ — TEMPEL QUELLE — VITTORIA.

Soll in kroglice iz glavnih virov.

Prekupčevalci po izvirnih cenah.

Roba za oblačila

samo iz trpežne ovčje volne, za moža srednje velikosti 3.10 metra za gld. 4.96 kr. iz dobre ovčje volne; za celo { " " 8.— " iz boljše ovčje volne; " " 10.— " iz fine ovčje volne; obleko " " 12.40 " iz najfinije ovčje volne. Popotni pledi po gld. 4, 5, 8 in do gld. 12.— Jako fina oblačila, hlače, zgornje suknje, robo za suknje in dežne plašče, tiš, loden, komišno suknjo, grbenasto suknjo, šoviti, tanko (trčko), polsukno, tkanino za biljardo, prvičen in toskin priporoč.

ustanovljeno J. Stikarofsky, — 1886. —

tvorniško skladišče v Brnu.

Ogledki franko. Ogledne karte za krojače ne-frankovano. Razpošilja se proti poštnemu povzetju čez gld. 10.— franko.

Imam vedno skladišče suknja v vrednosti 150.000 gld. a. v. in je ob sebi razumljivo, da pri moji svetovni trgovini ostajajo ostanki v dolgotni od 1 do 5 metrov; zategadel sem primoran tako osanke za jako znižano ceno oddajati. — Od teh se ogledki ne morejo razpošiljati, proti temu se nedopadajoči ostanki zamenjajo ali pa se noveli pošljejo nazaj. (Opozorjam, da druge firme pač blago zamenjujejo, morebiti a slabim blagom, a denara ne povračajo.)

Zavoljo ponarejanja po nezmognih ali varajočih firmah sem primoran ineratno opustiti in zato prosim, naj se p. t. naročevalci spominjajo moje zanesljive firme in me počastijo s svojim konjenim naročanjem, katero vselej zvršim najtočneje.

Dopisuje se nemški, češki, madjarski, poljski, laški in francoski.

Objava.

Jako važno za vsako družino!

Velikansko zalogo jako solidne tovarne fonix-srebrnega blaga sem jako po ceni kupil in jedini morem jako dobro patentovano

jedilno orodje iz fonix-srebra

prodajati po sledečih zares basnovitih cenah in sicer posamezne kose:

6 nožev z zanesljivimi rezili	gld. 2.—
6 patentovanih žlic iz fonix-srebra s krono	1.50
6 masivnih patentovanih vilic iz fonix-srebra s krono	1.50
6 masivnih patentovanih kavinskih žlic s krono iz fonix-srebra	—05
6 finih jajčnih žlic	—45
6 prekrasnih finih jajčnih kupie	—50
1 masivno izvrstno čajno cedilico z držalom	—50
1 masivna zajemalka za mleko	—75
1 " zajemalka za juho	1.—
6 masivnih podstavkov za nože	1.25
2 jako lepa srečnika za na mizo	1.—
1 " prezentovalna tasa	1.50
1 fina cukarnica in poparnica	—40
49 kosov.	Vkup gld. 13.30

To jedilno orodje vkupe 49 kosov, najedenkrat naročeno, dam samo za gld. 10.

To patentovano fonix-srebro je najboljša ponaredba srebra; ostane vedno belo, kakor pravo srebro, se ga ne loti zeleni volk, kakor drugih kovin, in je tedaj zdravju jako ugodno, zatorej se mora priporočati vsakej družini, lastnikom gostiln in kavarn.

Za dokaz, da je moja objava resnična resnica, zavzem se javno, da neugajajoče blago takoj nazaj vzamem in denar povrnem. Vsakde telaj lahko brez skrbí naroči. Pošilja se hitro proti poštnemu povzetju.

Kakov: Universal-Export-Bureau,
S. Löw, Wien, II., Flossgasse 2.

Mnogo prihrani,

kdor kupi obleko v

KROJAČNICI IGNAČIJA STEINERJA,

ki je največja v Gorici

v kateri se dobi vsak čas na veliko izbiro urejena obleka po naslednjih cenah:

Popolna pemladanska obleka za gospodo	od 8 do 30 gl.
" " " " " " "	" " " " " " "
" " " " " " "	" " " " " " "
" " " " " " "	" " " " " " "
Površna pemladanska suknja	gospode " 8 " 30
Pemladanski žaki	" " " 5 " 15

Vrhu tega bogata zaloga, vsakovrstne robe iz raznih tovarov po naročilu vsled mere, ki se izvrši točno in hitro. Uzorci na zahtevo brezplačno in prosti poštnine.

Novo došli dolmani najnovejšega kroja od 8 do 50 gl. za gospo. Saki za gospe od 4 do 15 gld.

ALOJZIJ BADER

svečar v Gorici, na Travniku prodaja

voščeno platno za altarje.

ki je prevlečeno s pravim bučelnim voskom, kakor zahtevajo cerkvene določbe. Blago pristno in dobro; cena prav nizka.

Tekočina zlata

za pozlačevanje i popravljjanje okvirov i predmetov a lesa, kovi, porcelana i stekla; za posrebovanje vsakovrstnih predmetov s kovi. Vsak clovek more z največjo lahkoto vsak predmet pozlačiti ali posrebriti.

Cena steklenice zlata ali srebra 1 fl. s poštnim povzetjem ali za naprej poslani denar (tudi v pisemskih markah) pri

Leopoldu Epsteinu v Brnu (Moravske).

Tekočina srebra